

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 94.722 van 12 april 2001
in de zaak A. 102.995/X-10.247.**

In zake : 1. Georges VANROY,
2. Jos JORISSEN,
3. Charles-Julien JALON,
die woonplaats kiezen bij
Advocaat G. JACOBS,
kantoor houdende te 1000 BRUSSEL,
Koloniënstraat 11

tegen :

1. de gemeente HEUSDEN-ZOLDER,
die woonplaats kiest bij
Advocaat W. MERTENS,
kantoor houdende te 3580 BERINGEN,
Scheigoorstraat 5,
2. het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd
door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat L. DEHAESE,
kantoor houdende te 3500 HASSELT,
Luikersteenweg 187.

tussenkommende partij :

de v.z.w. TERLAMEN,
die woonplaats kiest bij
Advocaten H. SEBREGHTS en Y. LOIX,
kantoor houdende te 2018 ANTWERPEN,
Mechelsesteenweg 33.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Georges VANROY, Jos JORISSEN en Charles-Julien JALON op 9 april 2001 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid te vorderen van het besluit van 14 maart 2001 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Heusden-Zolder waarbij aan de v.z.w. Terlamen de stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor het "het dempen van een bestaand ven bij het circuit van Zolder"

gelegen op een perceel kadastraal bekend Sectie D,
nr. 661a;

Gezien de nota's van de verwerende partijen;

Gelet op de beschikking van 9 april 2001
waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 12 april
2001;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. BOVIN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat
G. JACOBS, die verschijnt voor verzoekers, van Advocaat
W. MERTENS, die verschijnt voor de eerste verwerende
partij, van Advocaat J. DECKMIJN die, loco Advocaat
L. DEHAESE verschijnt voor de tweede verwerende partij,
en van Advocaten H. SEBREGHTS en Y. LOIX, die ver-
schijnen voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur
Ch. BAMPS;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI,
hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State,
gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de v.z.w. TERLAMEN met een
ter terechtzitting neergelegd verzoekschrift heeft
gevraagd om in het administratief kort geding te mogen
tussenkomen; dat er grond is om het verzoek in te
willigen;

Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1
en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State
slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij
uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten
onder de drievoudige voorwaarde dat uiterst dringende
noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen

worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat artikel 17, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State bepaalt dat de vordering tot schorsing een uiteenzetting van de middelen en de feiten dient te bevatten die volgens de indiener ervan het bevelen van de schorsing rechtvaardigen; dat artikel 8, tweede lid, 5°, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kortgeding voor de Raad van State bepaalt dat de vordering tot schorsing dient te bevatten "een uiteenzetting van de feiten die kunnen aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten akte of het aangevochten reglement de eiser een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen"; dat uit deze bepalingen volgt dat verzoekende partij in haar verzoekschrift duidelijk en concreet dient aan te geven waarin precies het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is gelegen dat zij ingevolge de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit ondergaat of dreigt te ondergaan, en dat met niet in het verzoekschrift tot schorsing opgenomen feiten en verklaringen hieromtrent geen rekening kan worden gehouden;

Overwegende dat, wat betreft het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit kan berokkenen, verzoekende partijen betogen wat volgt :

"Dat de bestreden beslissing verzoekende partijen tot een moeilijk te herstellen ernstig nadeel zal strekken, valt niet te ontkennen.

Verzoekende partijen gaan net zoals vele andere omwonenden van het circuit van Zolder, reeds jaren gebukt onder de aanzienlijke geluidshinder en andere milieuhinder die de activiteiten van de omloop van Zolder veroorzaakt.

De omwonenden vechten al jaren om de aanzienlijke geluidshinder binnen aanvaardbare grenzen te beperken.

Daarbij worden zij voortdurend gedwarsboomd, niet alleen door de vzw Terlamen, doch ook door de verschillende vergunningverlenende overheden, die steeds opnieuw betrachten de milieubelastende activiteiten van de omloop van Zolder verder uit te breiden, en dit ten koste van mens en leefmilieu. Dit gegeven zal Uw Raad niet onbekend zijn, gelet op de talrijke procedures die door de omwonenden reeds voor uw Raad werden gevoerd.

Enerzijds voerden de omwonenden een procedureslag waarbij werd opgetreden tegen de steeds maar weerkerende pogingen van de exploitant en van de vergunningverlenende overheid om de milieuvoorwaarden van het autocircuit steeds maar te versoepelen.

De verschillende verleende versoepelingen van de milieuvoorwaarden werden keer op keer door Uw Raad onwettig bevonden, en dus geschorst om vervolgens vernietigd te worden (...).

Daarnaast trachtte de vzw Terlamen in het verleden reeds, net als nu het geval is, uit te breiden met aanverwante doch nieuwe activiteiten op de aanpalende percelen. Zo verkreeg de vzw Touring Training Center, een met de vzw Terlamen nauw gelieerde vzw, een bouwvergunning voor het inplanten van een rijvaardigheidscentrum vlak naast het circuit. Ten gevolge van deze vergunning werden 4,2 ha biologisch waardevol (vlg. de biologische waarderingskaart) bos gerooid. Ook deze vergunning werd door Uw Raad geschorst (bij uiterst dringende noodzakelijkheid) (...), en vervolgens vernietigd (...). Niettemin deze vernietiging werd een nieuwe aanvraag ingediend door de exploitant, en werd een nieuwe vergunning verleend, die op zijn beurt weer onwettig werd bevonden door Uw Raad, en aldus geschorst (opnieuw bij uiterst dringende noodzakelijkheid) (...) en vervolgens vernietigd door Uw Raad (...).

Thans heeft de bestreden beslissing weer tot doel nieuwe bijkomende activiteiten te vergunnen, al blijkt dat - welbewust? - niet meteen uit de bestreden beslissing. Bovendien strekt de bestreden beslissing ertoe de reeds schaars aanwezige landschapselementen die de druk op het milieu door het circuit enigszins kunnen milderden, verder te vernietigen.

Zoals uit de verklaringen en persknipsels blijkt, werd de vergunning voor het dempen van het ven aangevraagd met het oog van de aanleg van een bijkomend (naast het autocircuit) motorcrossterrein.

Het is dan ook vanzelfsprekend dat verzoekende partijen een nadeel zullen leiden ten gevolge van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing. Het biologisch zeer waardevol ven, waarop zij uitzicht hebben, zal volledig worden gedempt, met het oog op de aanleg van het motorcrossterrein.

Dit nadeel is moeilijk te herstellen. Eens het ven gedempt, is het ven immers definitief verloren. Door het dempen zou alle biologische waarde, en de aanwezige fauna en flora onherstelbaar verloren gaan. Het duurt jaren voor dergelijke fauna en flora (zoals die thans aanwezig is) terug zou gedijen.

Het uitzicht dat verzoekende partijen hebben op dit prachtig stukje natuur zou definitief verloren zijn, om het nog niet te hebben voor de rampzalige gevolgen ervan voor het thans aanwezige vogelbestand.

Verzoekende partijen wensen er trouwens op te wijzen dat de vzw Terlamen blijkbaar de intentie heeft om de motorcrossactiviteiten te laten plaatsvinden binnen de haar toegekende milieuvergunning voor het exploiteren van een omloop voor wedstrijden, test- en oefenritten, en dus niet de intentie heeft om een afzonderlijke milieuvergunning aan te vragen voor deze nieuwe wedstrijd omloop. Ook de gemeente lijkt de exploitant daarin te volgen, doordat zij in de bestreden beslissing meent te stellen dat de aangevraagde vergunning kadert binnen de activiteiten waarvoor thans reeds een vergunning werd voor afgeleverd.

Verzoekende partijen tonen dan ook aan dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen en ernstig nadeel met zich mee zal brengen. Een schorsing van de bestreden beslissing dringt zich dan ook op";

Overwegende dat uit de gegevens van de zaak blijkt dat het bestreden besluit de stedenbouwkundige vergunning verleent voor "het dempen van een bestand ven" met een oppervlakte van 2ha 77a 23ca dat is gelegen aan de binnenzijde van het autocircuit van Zolder; dat het langs drie zijden rechtstreeks aan dit circuit paalt en langs de vierde zijde aan de "Paddock zone 0";

Overwegende dat de uiteenzetting van verzoekende partijen betreffende "aanzienlijke geluidshinder en andere milieuhinder die de activiteiten van de omloop van Zolder veroorzaakt" en voorgaande procedures geen argumenten bevat met betrekking tot een moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden stedenbouwkundige vergunning kan berokkenen; dat zij in zoverre niet dienstig is; dat voorts het bestreden besluit "de aanleg van een bijkomend (naast het autocircuit) motorcrossterrein"

niet toelaat; dat het nadeel dat verzoekende partijen hiervan beweren te zullen ondervinden alleszins zijn rechtstreekse oorzaak niet vindt in het bestreden besluit, en derhalve evenmin dienstig is; dat de stelling van verzoekende partijen dat het gaat om een "biologisch zeer waardevol ven", een bewering is die door hen niet aan de hand van bewijskrachtige gegevens wordt gestaafd; dat anderzijds de verwerende partijen en de tussenkommende partij opwerpen, hetgeen blijkt uit de neergelegde stukken, dat de afdeling Natuur van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap in haar advies van 10 januari 2001 besluit dat de kenmerken voor vennen zoals verklaard in de bijlage V van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu "slechts fragmentair aanwezig (zijn)" en dat de in opdracht van de v.z.w. Terlamen door het Centrum voor Milieukunde opgemaakte "Biologische typing en waardering van 'Het Ven' op het circuit Terlaemen" in zijn globale beoordeling besluit : "Zowel de floristische waarde als de faunistische waarde van 'Het Ven' zijn laag"; dat in de gegeven omstandigheden de bewering van verzoekende partijen dat het gaat om een "biologisch zeer waardevol ven" niet aannemelijk is; dat voorts de eigendommen van verzoekende partijen volgens eigen verklaringen zijn gelegen op 500 m respectievelijk 130 m en 100 m van het betrokken ven; dat hun bewering dat zij op dit ven een "rechtstreeks uitzicht" hebben evenmin door concrete stukken wordt gestaafd; dat deze bewering anderzijds wordt tegengesproken door een door de tussenkommende partij neergelegde fotoreportage; dat het ven bovendien is gelegen binnen de terreinen van het autocircuit van Zolder, dat voor het publiek niet vrij toegankelijk is; dat in de gegeven omstandigheden verzoekende partijen niet aannemelijk maken dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen in de zin van artikel 17, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

Overwegende dat niet is voldaan aan de derde door de artikelen 17, §§ 1 en 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarde om de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid te kunnen bevelen; dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van de v.z.w. TERLAMEN in de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 3.

De kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid bepaald op eenentwintigduizend frank, komen ten laste van de verzoekende partijen, ieder voor een derde.

De kosten van de tussenkomst in de schorsingsprocedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid, bepaald op vijfduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzitting, op twaalf april tweeduizendeen, door :

de H. J. BOVIN, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr. A. TRUYENS, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

J. BOVIN.